

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Русе, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Юлиан Стаменов

Членове: Милена Пейчева
Александър Иванов

при участието на секретаря Светла Пеева
в присъствието на прокурора Р. Вл. Г.
като разгледа докладваното от Александър Иванов Въззивно
административно наказателно дело № 20234500600021 по описа за 2023
година

Производство по Глава двадесет и първа от НПК.

Иницириано е от въззивна жалба от обвиняемата Е. Н. А. (подадена чрез защитника й адв.Н. Д.), срещу Решение (без номер) от 06.12.2022год., постановено по АНД № 1730/22г. по описа на Районен съд – Русе, с което обвиняемата в първоинстанционното производство е призната за в това, че на 27.05.2019г. в гр. Р., в качеството си на управител на търговското дружество „Б.“ Е. ЕИК *****, в 30-дневен срок от спиране на плащанията на публичноправни задължения към държавата, свързани с търговската му дейност, както следва: Данък върху доходите на физическите лица в размер на 19238,38лв. и лихва в размер 1613.38лв., Държавно обществено осигуряване /ДОО/ в размер на 53579,91лв. и лихва в размер 4742.62лв., Здравно осигуряване /ЗО/ в размер на 21840,43лв. и лихва в размер 1930.60лв. и Универсален пенсионен фонд /УПФ/ в размер на 10869,12 лв. и лихва в размер 961.97лв., ДДС в размер на 18033,10лв. и лихва в размер 1678.38лв. и Корпоративен данък в размер на 172,57лв. и лихва в размер

13.95лв., в общ размер на главница - 123 733,51лв. и лихва - 10 940.90лв.,
Декларации по образец 6:

№18001810344169/24.11.2018г.,

№180021811103550/20.12.2018г.,

№180021900332174/17.01.2019г.,

№180021900779964/24.01.2019г.,

№180021901284526/17.02.2019г.,

№180021901628932/22.02.2019г.,

№180021902544470/21.03.2019г.,

№180021902843841/25.03.2019г.,

№180021903229865/11.04.2019г.,

№180021904033954/24.04.2019г.,

№180021904033954/24.04.2019г.,

180021904510205/13.05.2019г.,

№180021905074067/23.05.2019г.,

Декларация върху доходите на ФЛ №1800И0261952 /11.04.2019г.,
Декларация по ЗДДС № 18001814339/14.12.2018г., Декларация по ЗДДС №
18001820654/12.01.2019г., Декларация по ЗДДС № 18001830121/13.02.2019г.,
Декларация по ЗДДС №18001837372/13.03.2019г. Декларация по ЗДДС №
18001843263/11.04.2019г., Декларация по ЗДДС № 18001852381/13.05.2019г.
и по Данъчна декларация по ЗКПО № 1800И0253676/21.03.2019г.,

и не е поискала от съда - Окръжен съд - гр.Русе, да открие
производство по несъстоятелност на търговско дружество „Б." Е., ЕИК ****,
поради което и на основание чл.78а, ал.1, вр. с чл.227б, ал.2, вр. с ал.1 от НК,
е освободена от наказателна отговорност и ѝ е наложено административно
наказание - „Глоба“, в размер на 1000 лв.

С жалбата и допълнителните съображения към нея се твърди
неправилност на решението, следваща от постановяването му в нарушение на
материалния и процесуалният закон, в частност поради необоснованост -
необсъждане на доказателствени източници от значение за отговорите на
въпросите, предмет на делото. Сочи се, че въз основа на съвкупността се
извежда несъставомерност на извършеното и се pledира отмяна на

атакуваното решение и постановяване на оправдателно такова, от въззивната инстанция.

В съдебно заседание въззивната жалба се поддържа от обвиняемата и защитника ѝ, като се развиват идентични съображения.

След като съобразно чл.378, ал.5, вр. с чл.314, ал.1 от НПК, служебно провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт въззивната инстанция констатира, че при постановяването му е допуснато процесуално нарушение, което е съществено и отстранимо само от първата инстанция, налагащо на основание чл.335, ал.2 от НПК, отмяна на решението, и връщане делото на първата инстанция, за ново разглеждане, от друг състав на съда.

Налице е липса на мотиви, следващо от необсъждане и отсъствие на анализ на доказателствени източници, съдържанието на които въвеждат обстоятелства с пряко значение за отговорите на въпросите по чл.301, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Въпреки, че декларативно самите източници били изброени като послужили за приетото по фактите, в това число и показанията на свидетелите Б.Н., О. и О.(на св.М. въобще били пропуснати), на практика изцяло, а в частност и предвид доводите за несъставомерност, въведени с пренията като защитна теза за обвиняемата, напълно била игнорирана доказателствената информация, изходяща от тях, със значение за решаване на посочените основани въпроси по предмета на делото. Въззивната инстанция визира обстоятелствата по действителното съдържание на извършваната работа от обвиняемата в качеството ѝ на управител в процесното време – доколко на практика тя обхващала реализирането на същностните фактически задължения на управител – по решаване на финансови въпроси, на конкретните параметри по дължимост и изпълнение задължения към фиска и към контрагенти и общо парични взаимоотношения при реализиране на дейността на „Б.“, чийто управител била, в частност обусловеност на това от липсата на договор за възлагане на управление и от там достатъчно конкретизирано по параметри знание или незнание на обвиняемата към конкретната дата за обстоятелствата, които да обусловят дължимост на поведението, неизпълнение на което се санкционира по състава.

Обсъждането на обстоятелствата по тези въпроси при анализа на доказателствата е следвало да изведе реалното съдържание на фактически упражняваната от обвиняемата работа, в качеството ѝ на управител, а не да се

приема наличието на отговорност на принципна основа, единствено поради самото качество на управител от обвиненото лице. Всъщност този подход би означавал положителна оценка по същество, за отговорност във всеки случай, след като е налице субект на престъплението по чл.227б, ал.2, вр. с ал.1 от НК (управител), независимо от изследване и изчерпателно наличие (в частност и на изискваното психологично отношение - в случая пряк умисъл) на всеки от останалите елементи, за да се оцени деянието за съставомерно.

Отговор на въпроса доколко в случая е съответно съобразно обстоятелствата от този кръг въобще да се приема като отговорно за непоисканото откриване на производствено по несъстоятелност и налице ли са елементите за това, отговорност да се търси на лице от търговеца, съобразно чл.227б, ал.1 от НК или от управител, съобразно чл.2 на разпоредбата (отговора на който въпрос би обусловил законосъобразно произнасяне по така внесено обвинение и в първия случай – постановяване на оправдателно решение по него), отговор не е даден с атакуваният акт.

В резултат на това доказателства, които са източник на основни факти от значение за предмета на доказване, не са проверени по реда на чл.107, ал.5 от НПК, обсъждани са доказателства, неустановени по реда на НПК (в нарушение по чл.104 от НПК), от там решаващите изводи на съда не били достигнати чрез необходимата оценка на доказателствената съвкупност, дейността по чл.305, ал.3, изр.2 от НПК протекла при визирания по-горе начин, което довело до частична липса на мотиви по основни въпроси, попадащи в предмета на доказване, приравнена от константната практика на съдилищата на пълна липса на мотиви към съдебният акт, представляващо абсолютно основание за отмяната му съгласно чл.348, ал.3, т.2, пр.1, вр. с чл.335, ал.1, т.1 от НПК.

По тези съображения и на основание чл.378, ал.5, вр. с чл.335, ал.2, вр. чл.348, ал.3, т.1 и т.2, пр.1, вр. чл.334, т.1, пр.2 от НПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение (без номер) от 06.12.2022год., постановено по
АНД № 1730/22г. по описа на Районен съд – Русе, и

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същият съд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационен контрол.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____